

rer til § 1, nr. 6, i lov nr. 387 af 6. juni 1991 (EF-asylkonventionen).

For så vidt angår den foreslåede ændring af § 34 henvises til forslaget § 1, nr. 18.

For så vidt angår den foreslåede ændring af § 36, stk. 1, 1. pkt., henvises til forslaget § 1, nr. 19.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 1, definerer begrebet Schengen-konventionen i udlændingeloven. Bestemmelsen indebærer, at der ved begrebet Schengen-konventionen forstås konvention af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 2, definerer begrebet Schengen-land, således at det omfatter alle lande, der er tilsluttet Schengen-konventionen, herunder også lande, der ikke er medlemmer af EU. Definitionen omfatter således også Norge og Island, der samtidig med Danmark forventes at tilslutte sig Schengen-samarbejdet ved samarbejdsaftaler. Begrebet omfatter endvidere andre lande, der senere måtte tilslutte sig Schengen-samarbejdet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2 b, stk. 1, 1. pkt., har udlændinge, der har opholdstilladelse i et andet Schengen-land, ret til at indrejse og opholde sig i Danmark i indtil 3 måneder fra indrejsen.

Det fremgår af konventionens artikel 21, at en udlænding, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse, herunder en foreløbig opholdstilladelse, udstedt af et Schengen-land samt et gyldigt rejsedokument, har ret til at indrejse og opholde sig i de øvrige Schengen-lande i indtil 3 måneder, for så vidt den pågældende opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a, c og e. Det er endvidere en betingelse, at den pågældende ikke er opført på den nationale liste over uønskede personer i det Schengen-land, hvor den pågældende ønsker at indrejse og opholde sig.

En udlænding med opholdstilladelse i et Schengen-land skal således for at have ret til indrejse og ophold i et andet Schengen-land være i besiddelse af gyldigt rejsedokument (artikel 5, stk. 1, litra a), kunne forevise dokumentation for opholdets formål og være i besiddelse af eller på lovlig vis kunne erhverve sig de fornødne midler til opholdet og hjemrejsen (litra c), og endelig må den pågældende ikke udgøre en trussel for Schengen-landenes offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser (litra e). Der stilles derimod ikke krav om, at den pågældende skal være i besiddelse af visum (litra b).

Kravet i litra d om, at udlændingen ikke må være indberettet som uønsket i SIS, gælder selv sagt ikke for udlændinge med opholdstilladelse i et andet Schengen-land, da indberetninger i SIS skal slettes, såfremt en udlænding meddeles opholdstilladelse i et Schengen-land, jf. artikel 25, stk. 1, 2. afsnit.

Det er som udgangspunkt op til det enkelte Schengen-land at beslutte, hvilke dokumenter landet vil udstede som opholdstilladelser eller foreløbige opholdstilladelser, idet det alene er et krav, at landene afleverer en liste til Eksekutiv-komiteén over disse dokumenter, jf. artikel 21, stk. 3.

Det fremgår dog af konventionens artikel 1, at en midlertidig tilladelse til at opholde sig i et Schengen-land med henblik på behandling af en asylansøgning eller en ansøgning om opholdstilladelse ikke er omfattet af konventionens definition på en opholdstilladelse. Asylansøgere uden anden form for opholdstilladelse vil således ikke være omfattet af retten til at indrejse og opholde sig i andre Schengen-lande.

Af Schengen-Håndbogens bilag 11 fremgår, hvilke opholdstilladelser udstedt af et Schengen-land som giver tredjelandstatsborgere ret til at indrejse og opholde sig i et andet Schengen-land. I den forbindelse kan det bemærkes, at det af bilag 11 under Tyskland fremgår, at den såkaldte »Aussetzung der Abschiedung (Duldung)« samt den midlertidige opholdstilladelse til asylansøgere »Aufenthalts-gestattung für Asylbewerber« ikke giver ret til visumfri indrejse og ophold.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2 b, stk. 1, 2. pkt., fradrages i de nævnte 3 måneders ophold den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengen-land. Ophold i det land, der har udstedt opholdstilladelsen, medregnes ikke.

Der er ikke i konventionen udtrykkeligt fastsat nogen grænse for, inden for hvilken periode tidligere ophold i andre Schengen-lande medfører fradrag i det i artikel 21 nævnte ophold.

Det kan dog ikke antages at have været tilsigtet, at ethvert tidligere ophold skal fradrages i retten til de nævnte 3 måneders ophold.

Schengen-sekretariatet har oplyst, at grænsen for, inden for hvilken periode tidligere ophold i andre Schengen-lande medfører fradrag, skal fortolkes i overensstemmelse med den ordning, der er fastsat for udlændinge med visum til Schengen-området eller visumfri udlændinge.

Denne ordning indebærer, at der i de nævnte 3 måneders ophold fratrækkes varigheden af tidligere ophold inden for det sidste halvår regnet fra indrejsen i Schengen-landene, bortset fra det land, hvori udlændingen har opholdstilladelse.